

Sygn. akt III W 558/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Paweł Augustowski

Protokolant: Ewa Modlińska

po rozpoznaniu w dniach 21 sierpnia 2014r. i 06 października 2014r.

sprawy H. R.

syna M. i W. z domu K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 21.12.2013r. w W.o godzinie 11.07 kierując samochodem marki B.o numerze rejestracyjnym (...)w terenie zabudowanym na ulicy (...) przekroczył dozwoloną prędkość wynoszącą 50 km/h poruszając się z prędkością 74 km/h tj. o 24 km/h

tj . o popełnienie wykroczenia z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym DzU z 2012r. poz. 1137

I. obwinionego H. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty.

III W 558/14

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny

W dniu 21.12.2013 r. H. R.prowadził w W.pojazd marki B.o nr (...). O godz. 11.07 jechał tym samochodem na ulicy (...)z prędkością 74 km/h, gdzie dopuszczalna prędkość wynosi 50 km/h, przekraczając ją o 24 km/h.

dowód:

raport nr (...) - k. 4-6

Samochód jest własnością jego żony T. R.. Ona w odpowiedzi na pismo wzywające do wskazania użytkownika pojazdu podpisała pismo wnioskujące o obciążenie jej mandatem za przekroczenie prędkości. Ponieważ Straż Miejska dysponowała wizerunkiem kierowcy, którym bez wątplenia był mężczyzna, odpowiedziała negatywnie. Wtedy T. R. wskazała, że samochód prowadził obywatel Republiki Rosyjskiej, D. S., zam. S. Kraj, L., ul. (...), Rosja.

dowody:

zapisek - k. 3

pisma - k. 7-13

H. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia twierdząc, że pojazd prowadził nie on, lecz jego kuzyn, obywatel Rosji, D. S., który tego akurat dnia przebywał w Polsce i któremu pojazd ten użyczyła jego żona. On sam nie prowadzi samochodu, ponieważ leczy się na depresję i bierze leki, przez co nie może kierować samochodem. Kuzyn jest ludzako do niego podobny.

dowód: wyjaśnienia - k. 27-8,

Sąd zważył ponadto, co następuje

Stan faktyczny ustalono w oparciu o dokumenty - raporty i pisma SM w W..

Przede wszystkim sąd nie dał wiary wyjaśnieniom sprawcy banalnego wykroczenia drogowego - H. R. - który z uporem lepszej sprawy i z naiwnością dziecka starał się przekonać wszystkich, że on to nie on - że samochód prowadził nie on, którego zdjęcie jako kierowcy znajduje się w aktach sprawy, lecz mityczny kuzyn, obywatel Rosji, D. S.. Oczywiście jest to tylko pewna linia obrony, nie mogąca znaleźć uznania w oczach sądu, albowiem jest oczywistością fakt prowadzenia przezeń pojazdu w trakcie popełnienia wykroczenia, co ewidentnie wynika z porównania fizys sprawcy i zdjęcia kierowcy. Sąd rzecz jasna nie wierzy obwinionemu, który zrzuca odpowiedzialność na dalszego krewnego, który: 1) jest bliźniaczo podobny do niego, 2) miał prowadzić samochód jego żony w W. w Polsce, choć mieszka w Rosji, 3) a on sam nie prowadził, bo nie może, bo bierze leki. Za dużo tych zbiegów okoliczności, a już na pewnego rodzaju uśmiech politowania zasługuje fakt zrzucenia odpowiedzialności na osobę, której z powodu oczywistych faktów zweryfikować się nie da.

Ponieważ sprawca wykroczenia przekroczył obowiązującą w danym miejscu dozwoloną prędkość, która w obszarze zabudowanym w tej porze wynosi 50 km/h, przekroczył przepis art. 20 ustawy prawo o ruchu drogowym, i tym samym popełnił wykroczenie z art. 92a kw. Wymierzona kara grzywny nie jest kara surową, albowiem i przewinienie jest błahe, wynikające z - najczęściej jak się wydaje - pośpiechu.

O kosztach orzeczono po myśli art. 118§1 kpsw.